

ἀναντῆμιπτος, 2. Κ. Μάνος, Οἶ. — 'Ι. Ν. Λεβ. 52.
ἀνανταπένητος, 2. 'Ακρ. 15 Νο. 89.
ἀνανταπόδεικτος, 2. 'Ακρ. 17 Μαΐου 93.
ἀνανταποδότως, (γραμματικ.). Θ. ἐν Χρυσ. 65.
ἀναντιγράφος, 2. Σ. Α. Κ. 92.
ἀναντικατάστατος, 2. (ἀντίθ. τοῦ ἀντικαταστάτος, λ. χ. κτήμα). 'Ελ. κώδ. — 'Αθ. Χ. 'Ροντ. 76. — ἀλλά καὶ κατὰ γενικωτέραν σημασίαν γράφουσι πολλοὶ τὸ ἐπίθ. τοῦτο, οἷον Δ. Ν. Βερν. 57. — Α. Μπελ. ἐν 'Ακρ. 8 Νο. 95. — 'Αγ. Βλ. λ. 97.
ἀναντιλήπτος, 2. Χρ. Νικολαΐδ. 46. — Σ. Δ. Βά)δ. ἐν Προμ. 11 Αὐγ. 91.
ἀναντιληψία, ἡ. 'Ακρ. 8 Δεκ. 92.
ἀναντιλόγητος, 2. (πράγμα). 'Ιω. Ἠλ. — 'Εν τοῖς Λεξ. τ. ἀρχ. γλ. ὅπ. τὸ ἀναντιλέκτος, δ καὶ τώρα μεταχειρίζονται οἱ γράφοντες. Πρβλ. καὶ τὸ ἐξῆς.
ἀναντιλόγος, 2. Α. Ν. Γιάν. 89.
ἀναντιπροδόρευτος, 2. Σ. Α. Κ. — 'Ἰδε ἀπροέδρευτος.
ἀναντιπροσώπεντος, 2. Σ. Α. Κ. ἐν 'Αρχαιολ. ἐφ. 72. — 'Ακρ. 23 Σεπτ. 95.
ἀναντιῤῥόπος 2. Φαλαῖς ἐν 'Εστ. ἐφ 10 'Οκτ. 95.
Ἀναξαρχικός, 3. (χαρτερία.) "Ἐγγραφ. Δημοτικῆς συμβουλίου 'Αθηνῶν ἐν τῇ 'Ελπίδι τοῦ ἔτους 1836, ἀρ. 34.
ἀναξασμός, δ. 'Ιω. 'Ολ.
ἀνάξεις, ἡ. "Ἐγγραφ. 'Εταιρ. σιδηροδρ. ἐν 'Ακρ. 5 Μαρτ. 94.
ἀναξιόμιπτος, 2. (ἔγγραφον.) 'Ιω. Μ. Τσουδερός ἐν 'Ακρ. 8 'Ιουν. 96. — Πρβλ. περὶ τῆς συνθέσεως τῆς λέξεως τὸ κατωτέρω ἀναξιοπρόσεκτος.
ἀναξιομοσθία, ἡ. Λεξ. νομοτεχν. 40.
ἀναξιόμοσθος, 2. Λεξ. νομοτεχν. 40.
ἀναξιοπάθημα, τό. 'Αλ. Λυκούργ. ἐν Πανδ. 63.
ἀναξιοπάσχουσα, μτχ. Ν. Κατραμ. 54. — 'Αναγέννησ. 9 'Οκτ. 95. — Τὸ ὀρθὸν ἀνάξια πάσχουσα, ἢ ἀναξιοπαθοῦσα.
ἀναξιοπιστία, ἡ. Λεξ. νομοτεχν. 40. — 'Εμ. Σ. Λυκούδ. 88.
ἀναξιοπρέπεια, ἡ. Ν. Δούκ. — Α. Δαμασκ. 68.
ἀναξιοπρεπής, 2. Πρακτ. βουλῆς, 12 Φε. 93.
ἀναξιοπρόδοκτος, 2. Λεξ. νομοτεχν. 40.
ἀναξιόχρητος, 2. Ν. Κοντοπ. λ. 89. Φαλαῖς ἐν 'Εστ. 28 Σεπτ. 96.
ἀναξιοχρεότης, ἡ. Φαλαῖς ἐν 'Εστ. 28 Σεπτ. 96.

ἀναξιδύμνος, 2. (φόρμυξ.) 'Α. 'Ρ. 'Ραγκ. — Γνωστὸν τὸ τοῦ Πινδάρου «ἀναξιδύμνυγες ὕμνοι.»
ἄναος ναός, δ. (κατὰ τὸ 'Ομηρικὸν 'Ἴρος ἄϊρος.) Κ. Οἶκ.
ἀναπάγγελτος, 2. Γ. Ν. Χατζήδ.
ἀναπαίδευσις, ἡ. 'Αδ. Κορ. 30.
ἀναπαλλοτριώσις, ἡ. «'Ἐφ.» 26 'Οκ. 92.
ἀναπαλλοτριώτος, 2. Σκαρλ. λ. 56. — 'Αγ. Βλ. λ. 71 — Ν. Κοντοπ. λ. 89.
ἀναπαλιμός, δ. 'Ιω. Καρασ. — Γ. Σ. Φραγκοῦδ. ἐν 'Ακρ. 23 'Ιουν. 96. — Ἐξηρηται ἐν τοῖς Λεξ. τῆς ἀρχ. γλ. ἢ ἀνάπαλισις, ἡ ἐν χρῆσει καὶ τῇν σήμερον, οἷον ἐν 'Ακρ. 31 Μαρτ. 93.
ἀναπαλιτικωτάτη (:) ἀμ. σφαιρα τῆς Μεσημβρίας. 'Ακρ. 26 'Απρ. 94, ἐν ἐπιφυλ.
ἀναπαράγω, 'Ακρ. 10 'Ιουλ. 91.
ἀναπαράγωγός, δ. 'Ρ. Δημητρ. 87.
ἀναπαράγωγή, ἡ. Γ. Νικολαΐδ. 74. — 'Ἰγν. Μοσχ. 74. — Σ. Α. Κ. — Μ. Εὐαγ. — 'Αλ. Θ. Φιλαδ. 96.
ἀναπαράγωγικός, 3. (ἔργα.) 'Ακρ. 6 Δεκ. 86.
ἀναπαράγωγικότης, ἡ. 'Εστ. 19 Σε. 93.
Ἀναπαράδιάδης, δ. Γ. Σουρῆς. 84. — 'Ἡ λέξ. κατεσκευάσθη ὡς πατρωνυμικὸν ὄν. ἐκ τοῦ τῆς κοινῆς 'Αναπαραδιά, ἀρσ., ὄν ἐν τῷ 'Εθνικῷ ἡμερολογίῳ τοῦ 1869 εἶδα γεγραμμένον. 'Υπάρχει δὲ καὶ ἡ ἀναπαράδιδ' ἐν τῇ κοινῇ, κλιαιότερα πολλῶν λέξεϊς.
ἀναπαράστασις, ἡ. Σ. Α. Κ. — 'Αρ. Κυπρ. — 'Ἰγν. Μοσχ. 74.
ἀναπαραστατικός, 3. (δύναμις. μέθοδος.) 'Ἰγν. Μοσχ. 74. — Σπ. Π. Λάμπρ. ἐν 'Εστ. 3 'Ιουλ. 94.
ἀναπαραστάτος, 3. Α. Ν. Π. ἐν 'Ακρ. 17 Αὐγ. 95.
ἀναπαριστάω -ῶ. Α. Φραβασ. 88.
ἀναπανθήτως, 'Ακρ. 31 'Ιουλ. 94.
ἀναπανθήτης, ἡ. Φλδῆς 80. — Μ-μ ἐν 'Ακρ. 27 Αὐγ. 95. — Times. ἐν 'Ακρ. 30 Μαΐου 96.
ἀναπαντικῶς. Ν. Κοντ. λ. 89. — 'Εστ. ἐφ. 21 Δεκ. 95, ἐν ἐπιφυλ.
ἀνάπεντος, ἡ. πεμπτόμοιρον, τό.
ἀναπέτασις, ἡ. «'Ἐφ.» 17 Σεπτ. 93. — 'Εστ. 6 Νο. 94.
ἀναπηθητικός, 3. (δύναμις. πηγαί.) Κ. Κούμ. 12. — Α. 'Ρ. 'Ραγκ. 51. — Στ. Ξέν. — Γ. Βακαλόπ. 67. — Πρβλ. ἀναπεδουτικά.
ἀναπηθητικῶς. Α. Κ. Δαμδ. ἐν 'Ακρ. 22 'Απρ. 94.

